

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 7T/88/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7913010634
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2015:7913010634.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov samosudcom JUDr. Ladislavom Bujňákom, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 6. 10. 2015 v Trebišove takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný H. U. Y. H. B. I. O. Ý., A.. X. X. XXXX v Trebišove, trvale bytom N. S., U. XXX/XX, zamestnaný ako vodič spoločnosti KIN - Trans Radoslav Kin v Trebišove,

je vinný , že

1./ dňa 9.4. 2012 okolo 03.00 hod. na chodbe kultúrneho domu v obci Plechotice, bezdôvodne fyzicky napadol poškodeného P.. Ľ. W. tak, že ho udrel päšťou do hlavy, v dôsledku ktorého úderu poškodený prepadol cez sklenenú výplň, čím mu takto spôsobil zranenie, a to pomliaždenie hornej pery, tržno-pomliaždenú ranu na červeni hornej pery, reznú ranu a odreninu na ľavom ramene, dve rezné rany v hornej časti ľavého predlaktia a pomliaždenie ľavého ramenného kĺbu, ktoré poranenia by si vyžiadali nevyhnutnú dobu liečenia a práceneschopnosti v trvaní do 10. 5. 2012

2./ dňa 6.4.2015 okolo 01.00 hod. na parkovisku pred kultúrnym domom v obci Plechotice, po predchádzajúcom nedorozumení a v podnapitom stave fyzicky napadol poškodenú G.. P. F. tak, že ju udrel rukou do tváre, pričom poškodená tento úder opätovať a keď sa ju snažil udrieť druhýkrát, poškodená nastavila proti jeho úderu ľavú ruku, ktorú obvinený zasiahol, čím jej takto spôsobil zranenie, a to šikmú zlomeninu stredného článku III. prsta ľavej ruky bez posunu úlomkov, ktoré zranenie by si vyžiadalo nevyhnutnú dobu liečby a práceneschopnosti v trvaní 28 dní, a

príčom skutku v bode 2./ rozsudku sa dopustil napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov zo dňa 31.3.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.4.2014, bol za taký čin odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov, výkon ktorého bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov,

t e d a

v bode 1./ rozsudku:

- inému úmyselne ublížil na zdraví
- dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

v bode 2./ rozsudku:

- inému úmyselne ublížil na zdraví
- dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený

t ý m s p á c h a l

v bode 1./ rozsudku:

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

v bode 2./ rozsudku:

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Trestného zákona,

Z a t o m u u k l a d á :

za skutok 1./ obžaloby 1Pv/524/2012:

Podľa § 44 Tr. zák. u p ú š ť a od uloženia súhrnného trestu vzhľadom odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 3T/28/2014.

za skutok 2./ obžaloby 1Pv/226/2015:

Podľa § 364 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/,m/ , § 38 ods. 4, § 41 ods. 1 Tr. zák. na ú h r n n ý trest odňatia slobody v trvaní 20 /dvadsať/ mesiacov n e p o d m i e n e č n e .

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. pre výkon uloženého trestu odňatia slobody h o z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovaný je p o v i n n ý nahradiť spôsobenú škodu poškodeným: X. P. L. W., A.. X.X.XXXX Q. P., S. W. S., D. XXXX/X, vo výške 1.101,- (tisícsto jeden) Eur, X. G. P. F., A.. XX.XX.XXXX Q. S., S. W. M., P. XX/XX, vo výške 329,60 Eur (tristodvadsaťdeväť eur šesťdesiat centov).

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trebišov podal dňa 25.9.2013 na obvineného H. U. obžalobu pre spáchanie prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona.

Samosudca nariadil vo veci hlavné pojednávanie na deň 5.12.2013, na ktorom súd vypočul obžalovaného, ktorý v zmysle § 257 Trestného poriadku prehlásil, že sa necíti byť vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkov, poškodeného ako aj listinnými dôkazmi a dospel k záveru, že obžalovaný nie je vinný zo skutkov uvedených v obžalobe, nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

V dôsledku podaného odvolania zo strany prokurátora ako aj splnomocneného zástupcu poškodeného vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd, ktorý na neverejnom zasadnutí dňa 25.6.2014 uznesením pod sp. zn. 4To/40/2014 zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vrátil vec okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V odôvodnení uznesenia uviedol, že bude potrebné doplniť dokazovanie a to aj v smere dôkazov svedčiacich v neprospech obžalovaného, najmä výsluchom svedka S. W..

Prvostupňový súd za týmto účelom vytýčil hlavné pojednávanie na deň 21.10.2014, resp. na deň 22.1.2015, pričom obžalovaný sa na tieto hlavné pojednávania opakovane nedostavil, hoci v druhom prípade bolo u neho doručenie vykázané a svoju neúčast' žiadnym spôsobom neospravedlnil. Preto súd pristúpil k vydaniu príkazu na zatknutie obžalovaného dňa 8.4.2015, ktorý bol dňa 21.4.2015 zatknutý a dňa 22.4.2015 vypočutý. K tomu, že sa na hlavné pojednávanie nedostavil a ani svoju neúčast' neospravedlnil uviedol, že pracuje v oblasti kamiónovej dopravy a prevažne sa zdržuje v zahraničí. Taktiež dodal, že v tejto spoločnosti už nepracuje a bude sa zdržiavať na adrese ktorú súdu uviedol, preto bol príkazom samosudcu prepustený na slobodu.

Opätovne bol vo veci vytýčený termín hlavného pojednávania na deň 25.6.2015, avšak obžalovaný sa nedostavil, pričom svoju neúčast' tentoraz telefonicky ospravedlnil z dôvodu vycestovania mimo územie SR. Na uvedenom hlavnom pojednávaní samosudca konštatoval, že na obžalovaného bola dňa 1.6.2015 podaná ďalšia obžaloba pod sp. zn. 7T/85/2015 pre spáchanie prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. e/ Trestného zákona, preto bola spojená s pôvodnou trestnou vecou sp. zn. 7T/88/2013. Pojednávanie bolo odročené na deň 6.10.2015, kde sa dostavil obžalovaný, na ktorom ho súd vypočul ohľadne obžaloby pod sp. zn. 1Pv 226/2015, ktorý v zmysle § 257 Trestného poriadku prehlásil, že sa cíti byť vinný zo spáchania skutkov uvedených v tejto obžalobe. Nakoľko súd prijal toto vyhlásenie obžalovaného, dokazovanie, pokiaľ ide o vinu za skutky obžaloby 1Pv 226/2015, nebolo vykonávané.

Súd preto pokračoval v dokazovaní na podklade pôvodnej obžaloby 1Pv/524/2012. Dokazovanie bolo zamerané najmä na okolnosti, na ktoré poukázal odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení. Ako kľúčový dôkaz sa javil výsluch svedka S. W., ktorý sa však na hlavné pojednávanie súdu viackrát nedostavil. Podaním došlým súdu dňa 10.3.2015 (č. l. 178) oznámil, že z dôvodu pracovných povinností v zahraničí sa nemôže na hlavné pojednávanie dostaviť, pričom dodal že zotrváva na svojej pôvodnej výpovedi z prípravného konania, na ktorej nemieni nič meniť. Súd dospel k záveru, že napriek enormnej snahe nie je možné zabezpečiť účasť tohto svedka na hlavnom pojednávaní, preto na návrh prokurátorky a so súhlasom obžalovaného bola v celom rozsahu prečítaná zápisnica z jeho výpovede z prípravného konania, keďže tak ako prokurátorka, ani súd nepovažoval jeho osobný výsluch za potrebný.

Z tejto výpovede bolo zistené, že v ten večer bol na diskotéke v obci Plechotice, pričom videl pri dverách stáť poškodeného W., ktorý stál chrbtom k múru, kde po jeho ľavej ruke bola sklenená výplň. Vtedy prišiel k nemu jeden muž, ktorý ho udrel päťou do hlavy, následkom čoho poškodený prepadol cez sklenenú výplň. Následne po jeho ošetrení bol na polícii, kde na chodbe spoznal útočníka v osobe obžalovaného. Obžalovaný toto zásadne poprel a dodal, že tento svedok tam ani nebol prítomný a prevažná časť ľudí bola dosť opitá. Sú vyhodnotil tento dôkaz ako kľúčový, v spojitosti s už skôr vykonanými dôkazmi svedčiacich v neprospech obžalovaného.

Ide najmä o výpoveď samotného obžalovaného ako aj výpoveď znalca MUDr. Dušana Hrubalu, ktorý v tejto veci vypracoval znalecký posudok, z ktorého záverov je evidentné, že pokiaľ ide o mechanizmus poranení poškodeného, tieto korešponujú s tým, že poškodený bol udretý päťou do tváre (tržno - pomliaždená rana na hornej pere), následne prepadol cez sklenenú výplň (rezné rany na ľavom predlaktí) a napokon následným pádom na rameno (odrenina na ľavom ramene). Spresnil, že ľahký stupeň opitosti by bez fyzického napadnutia nezapríčinil spontánny pád cez sklenenú výplň. Na túto podstatnú okolnosť poukázal aj splnomocnený zástupca poškodeného. Súd v tejto súvislosti poznamenáva, že znalcom opísaný mechanizmus poranení súd akceptoval a so závermi znaleckého posudku sa v celom rozsahu stotožnil. Napokon, ani obžalovaný nespochybnil poranenia poškodeného, avšak zotrval na tvrdení, že mu ich nespôsobil on.

Pokiaľ ide o prvotné výpovede svedkov C. P., U. L. Y. U. L., títo svedkovia v rámci výpovedí na hlavnom pojednávaní zhodne uviedli, že obžalovaný nebol tou osobou, ktorá sotila poškodeného cez sklenenú výplň. Prvostupňový súd sa v tejto časti stotožňuje s názorom odvolacieho súdu, že ide o osoby ktoré sú s obžalovaným v blízkom priateľskom vzťahu a vypovedajú tendenčne, bez konkrétnosti, v snahe pomôcť obžalovanému.

Súd ďalej vykonal dokazovanie prečítaním a oboznámením listinných dôkazov, konkrétne prečítaním zápisníc o vykonaných konfrontáciách na hlavnom pojednávaní. Ide o konfrontácie medzi obžalovaným a poškodeným, ďalej medzi obžalovaným a svedkom W., medzi svedkami L. Y. W. a medzi svedkom L. a

poškodeným. Z týchto vykonaných dôkazov je obžalovaný taktiež jednoznačne usvedčený zo žalovanej trestnej činnosti.

Z pracovného posudku zamestnávateľa obžalovaného súd zistil, že pracuje ako vodič medzinárodnej kamiónovej dopravy, je pracovitý a zodpovedný, iniciatívny a lojálny. Zo správy obce Zemplínska Teplica vyplynulo, že obžalovaný je rozvedený, vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu si plní riadne a na verejnosti sa správa slušne a požíva prirodzenú úctu.

Z odpisu registra trestov bolo zistené, že obžalovaný bol doposiaľ 5 krát súdne trestaný, medziiným aj za násilnú trestnú činnosť, pričom naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov zo dňa 31.3.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.4.2014 pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 4 rokov. Konajúci súd vzal do úvahy aj túto kriminálnu minulosť obžalovaného, pričom pri ukladaní druhu a výmere trestu na ňu prihliadol.

Po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo i súhrne bolo preukázané, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona. Súd neuveril obrane obžalovaného, ktorý tvrdil, že on poškodeného neudrel a že to musel byť niekto iný. Vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že obrana obžalovaného bola nepochybne vyvrátená vyššie uvedenými dôkazmi.

Pokiaľ ide o skutok obžaloby pod sp. zn. 1Pv 226/2015, v tejto časti je vina obžalovaného evidentná, nakoľko v zmysle § 257 Trestného poriadku prehlásil, že sa cíti byť vinný zo spáchania skutkov uvedených v tejto obžalobe a preto je nespochybniteľné, že týmto konaním sa dopustil prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. e/ Trestného zákona.

Pri určení druhu a výmery trestu s prihliadnutím na zabezpečenie jeho výkonu súd postupoval v zmysle § 34 Trestného zákona a prihliadol najmä na spôsob spáchania činov, ich následok, zavinenie, pohnútku ako aj na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd vzal do úvahy taktiež poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, pričom na strane poľahčujúcich okolností nebola zistená žiadna okolnosť a na strane priťažujúcich súd vzal do úvahy okolnosť v zmysle § 37 písm. h/, teda že spáchal viac trestných činov, ako aj okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona a teda, že bol už za trestný čin odsúdený.

Pokiaľ ide o rozhodovanie o treste pre obžalovaného, považuje súd za potrebné uviesť nasledovné: Obžalovaný bol v krátkom časovom období trestne stíhaný v troch prípadoch za totožnú trestnú činnosť. Vždy sa jednalo o jednočinný súbeh prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/, resp. ods. 2 písm. e/ Trestného zákona. V tomto konaní boli dve samostatné obžaloby spojené na spoločné konanie a v jednom prípade bol za totožnú trestnú činnosť odsúdený trestným rozkazom tunajšieho súdu zo dňa 31.3.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.4.2014 na trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 4 rokov. Časové obdobia skutkov sú konkrétne 9.4.2012, 27.12.2013 a 6.4.2015. Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný je nesmierne náchylný na tento druh trestnej činnosti, ku ktorým sa uchyluje po požití alkoholických nápojov a v jeho prípade sa jedná o ukážkový príklad špeciálnej recidívy. V dvoch prípadoch sa dokonca dopustil násilných trestných činov proti žene, poškodenej G.. P. F., v ďalšom zase proti viacerým osobám, konkrétne voči štyrom poškodeným, pričom jedným z nich bola takisto žena. Preto je nepochybné, že obžalovaný je násilný typ človeka, ktorý sa neštíti zaútočiť ani proti viacerým osobám naraz, dokonca aj voči ženám, čo je ďaleko za hranicou morálneho správania a úctivého postojú k ženám.

S prihliadnutím na odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov zo dňa 31.3.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.4.2014 pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 4 rokov, dospel súd k záveru, že trest uložený v uvedenom trestnom konaní možno považovať za dostačujúci, preto za skutok 1./ obžaloby 1Pv 524/2012 súd podľa § 44 Trestného

zákona upustil od uloženia súhrnného trestu, ktorý by prichádzal do úvahy, keďže tohto skutku sa dopustil skôr ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok tunajším súdom pod sp. zn. 3T/228/2014.

Čo sa týka trestu za skutok 2./ obžaloby 1Pv 226/2015, tohto skutku sa obžalovaný dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za identickú trestnú činnosť. Súd vychádzal z trestnej sadzby prísnejšieho trestného činu, teda prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 2, kde je trestná sadzba 6 mesiacov až 3 roky.

Ako už bolo vyššie spomenuté, pri určení druhu a výmery trestu s prihliadnutím na zabezpečenie jeho výkonu súd postupoval v zmysle § 34 Trestného zákona a prihliadol najmä na spôsob spáchania činov, ich následok, zavinenie, pohnútku ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd vzal do úvahy taktiež poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, pričom na strane poľahčujúcich okolností nebola zistená žiadna okolnosť a na strane priťažujúcich súd vzal do úvahy okolnosť v zmysle § 37 písm. h/, teda že spáchal viac trestných činov, ako aj okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona a teda, že bol už za trestný čin v minulosti odsúdený. V dôsledku prevažujúceho pomeru priťažujúcich okolností sa v danom prípade zvyšovala dolná hranica o jednu tretinu na 16 mesiacov. Nakoľko obžalovaný spáchal viac trestných činov, súd mu podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov a pre výkon uloženého trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže bol v posledných desiatich rokov vo výkone trestu za úmyselný trestný čin.

Ohľadne rozhodovania o náhrade škody súd konštatoval, že nároky poškodených P.. L. W. Y. G.. P. F. boli riadne a včas uplatnené a aj konkrétne špecifikované v príslušných výškach, preto podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku zaviazal obžalovaného k povinnosti nahradiť spôsobenú škodu poškodeným, konkrétne v prospech P.. L. W. vo výške 1.101,- Eur, a v prípade G.. P. F. vo výške 329,60 Eur.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované odôvodnenie súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach.